

20 octombrie - 26 octombrie

Secretul unității

Textul de memorat: „Căci a binevoit să ne descopere taina voii Sale după planul pe care-l alcătuiască în Sine însuși, ca să-l aducă la îndeplinire la împlinirea vremurilor, spre a-Și uni iarăși într-unul, în Hristos, toate lucrurile: cele din ceruri și cele de pe pământ.” (Efeseni 1:9,10)

Efesul era un centru comercial important din Asia Mică. Membrii bisericii din această cetate erau oameni de diferite naționalități și din toate clasele sociale. Dată fiind diversitatea membrilor ei, probabil că biserica era predispusă la conflicte în aceeași măsură ca lumea în care se găsea, doar că membrii ei erau ai lui Hristos și formau un singur trup în El. De aceea, unitatea urmașilor lui Hristos este principala temă a epistolei pe care le-o scrie apostolul Pavel. Pentru el noțiunea de unitate are două dimensiuni: unitatea în biserică, în care membrii ei, iudei și neamuri, formează un singur trup în Hristos, și unitatea în univers, în care toate lucrurile din cer și de pe pământ sunt readuse împreună în Hristos.

Sursa acestei unități este Hristos. Pavel folosește de multe ori în epistola sa expresiile „în Hristos” și „cu Hristos” pentru a arăta ce lucrare a îndeplinit Dumnezeu pentru noi și pentru univers prin viața, moartea și învierea Domnului Isus Hristos. Scopul urmărit de Dumnezeu prin planul de mântuire este unirea din nou a tuturor lucrurilor prin Hristos. Unirea aceasta se va realiza pe deplin doar la sfârșitul timpului.

Duminică, 21 octombrie – Binecuvântați în Hristos

1. Cu ce spune Pavel că ne-a binecuvântat Dumnezeu în Hristos? Efeseni 1:3-14

Urmașii lui Isus au multe motive să-L laude pe Dumnezeu. În Hristos, Dumnezeu a ales să ne adopte ca fii și fiice care să-L reprezinte în lumea aceasta. Una dintre imaginile folosite de Pavel pentru a descrie noua noastră relație cu Dumnezeu este cea a adopției: noi am fost înfiați prin Hristos și facem parte din familia lui Dumnezeu. Imaginea familiei ne trimite cu gândul la legământul încheiat de Dumnezeu cu israeliții. Pavel afirmă că și cei dintre neamuri care îl acceptă pe Isus ca Mesia sunt copiii ai lui Dumnezeu, moștenitorii făgăduințelor făcute lui Israel (Romani 8:17; Galateni 4:7). Deci rămânerea în Hristos este fundamentală pentru unitatea creștină. Pasajul acesta ne arată și că reunificarea întregii omeniri în Hristos a fost dorința lui Dumnezeu de la bun început.

Unii sunt nedumeriți citind că Dumnezeu ne-a rânduit mai dinainte să fim înfiați (Efeseni 1:5,11). Implică aceasta ideea că unii au fost predestinați pentru viața veșnică și alții, pentru moartea veșnică? Biblia spune că, înainte de întemeierea lumii, Dumnezeu a făcut planul ca toți oamenii să fie mântuiți (Ioan 3:16; vezi și 1 Timotei 2:6; 2 Petru 3:9). El știe dinainte cine va primi mântuirea, însă nu stabilește ce va alege fiecare. El a pus mântuirea la dispoziția tuturor, în virtutea lucrării îndeplinite de Hristos pentru noi. Întrebarea este ce vom decide noi. Dumnezeu nu ne va constrânge să acceptăm mântuirea!

„În consfătuirea din cer, s-au luat măsuri ca oamenii, deși călcători ai Legii, să nu piară în neascultarea lor, ci, prin credința în Hristos ca înlocuitor și garant al lor, să aibă posibilitatea de a deveni aleșii lui Dumnezeu, rânduiți mai dinainte să fie înfiați de El prin Isus Hristos, după buna plăcere a voii Sale. Dumnezeu vrea ca toți oamenii să fie mântuiți, fiindcă au fost luate măsuri ample ca, prin dăruirea singurului Său Fiu, să fie plătit prețul de răscumpărare pentru om. Cei care vor pieri vor pieri din cauză că refuză să fie înfiați de Dumnezeu prin Hristos Isus.” - Comentariile lui Ellen G. White, *Comentariul biblic AZȘ*, vol. 6, p. 1114

Luni, 22 octombrie – Surparea zidului

Diferențele de rasă, naționalitate și religie produc unele dintre cele mai profunde separări dintre oameni. În multe zone, naționalitatea ori religia este specificată pe cardul de identitate și este asociată cu anumite privilegii sau restricții. Iar când apar războaie sau conflicte, deosebirile devin motiv de reprimare și violență.

2. Ce efect are unitatea noastră în Hristos asupra deosebirilor dintre noi? Ce zid de despărțire a fost surpat prin moartea lui Isus pe cruce? Efeseni 2:11-22

Pavel îi îndeamnă pe efeseni să-și aducă aminte cum era viața lor înainte de a primi harul lui Dumnezeu prin Hristos. Diferențele etnice, culturale și religioase creau animozități și conflicte între oameni. Însă, în Hristos, suntem toți un singur popor, fiindcă avem același Mântuitor și Domn, toți facem parte din poporul lui Dumnezeu (Efeseni 2:13).

La Templul din Ierusalim, exista un zid care separa zona în care aveau acces doar iudeii de zona în care aveau acces și străinii. Pe acest zid, exista o inscripție prin care străinilor li se interzicea să treacă dincolo de el, sub amenințarea cu moartea. De încălcarea acestei reguli a fost acuzat Pavel și arestat pe motiv că l-ar fi introdus în zona destinată exclusiv iudeilor pe un efesean numit Trofim (Faptele 21:29).

În Epistola către efeseni, Pavel declară: „[Hristos] este pacea noastră, care din doi [iudei și străini] a făcut unul și a surpat zidul de la mijloc care-i despărțea” (Efeseni 2:14).

În ce domenii corespunde biserica din care faci parte cu imaginea prezentată de apostolul Pavel în Efeseni 2:11-22? În ce domenii mai are de crescut?

Marti, 23 octombrie – Unitatea - biserica văzută ca un singur trup

3. Cum ar trebui să se poarte creștinii pentru a fi vrednici de chemarea primită? Efeseni 4:1-3

Virtuțile și calitățile acestea au ca rezultat concret păstrarea unirii Duhului „prin legătura păcii”. Iar sursa lor este dragostea (1 Corinteni 13:1-7). Iubirea menține relațiile dintre frați și surori și promovează pacea și unitatea în comunitatea creștină și în societate, în general. Unitatea bisericii este o dovadă specială a iubirii lui Dumnezeu, pe care alții o observă. Biserica este chemată să dea această dovadă, mai ales în situații de conflict, separare și război.

4. Care este ideea principală a pasajului din Efeseni 4:4-6?

Iată șapte elemente care îi unesc pe credincioși. Unitatea este o stare pe care credincioșii o au deja, o stare pe care trebuie să o mențină și la care trebuie să lucreze permanent (vers. 1-3) până ce vor ajunge toți la „înălțimea staturii plinătății lui Hristos” (vers. 13).

„Apostolul își îndeamnă frații să manifeste în viața lor puterea adevărului pe care el li l-a prezentat. Prin blândețe și bunătate, prin răbdare și dragoste, ei trebuiau să exemplifice caracterul lui Hristos și binecuvântările mântuirii Lui. Există un singur trup, un singur Duh, un singur Domn și o singură credință. Ca mădulare ale trupului lui Hristos, toți credincioșii sunt animați de același spirit și de aceeași speranță. Divizările din biserică aduc dezonoare asupra religiei lui Hristos înaintea lumii și le dau dușmanilor adevărului ocazia de a-și justifica purtarea. Învățăturile lui Pavel nu au fost scrise doar pentru biserica din timpul său. Dumnezeu a plănuțit ca ele să ajungă până la noi. Ce facem noi pentru a păstra unitatea prin legătura păcii?” - Ellen G. White, *Mărturii*, vol. 5, ed. 2016, p. 239

Miercuri, 24 octombrie – Conducătorii bisericii și unitatea

Mântuirea le este oferită tuturor celor dispuși să o accepte, însă unii oameni primesc anumite daruri spirituale în scopuri speciale. (Efeseni 4:7)

5. Cu ce daruri ale conducerii a înzestrat Dumnezeu biserica și în ce scop? Efeseni 4:11,12

Într-un anumit sens, toți creștinii sunt slujitori ai lui Dumnezeu și ai Evangheliei. Misiunea de a vesti Evanghelia le-a fost încredințată de Domnul Hristos tuturor celor care poartă Numele Său (Matei 28:19,20), nu doar pastorilor și/sau evangheliștilor. Nimeni nu poate fi scutit de lucrarea de vestire a Evangheliei și niciun conducător al bisericii nu o poate monopoliza. Darurile spirituale de conducere au ca scop precis zidirea bisericii. Biserica are nevoie de conducători care să încurajeze și să sprijine unitatea membrilor.

Lista lui Pavel cu darurile conducerii ne spune că acestea au ca scop și pregătirea poporului lui Dumnezeu pentru lucrarea cu cei pierduți. Cei care au primit această chemare specială trebuie să-i ajute pe ceilalți să-și împlinească lucrarea pentru Hristos și să zidească trupul lui Hristos „până vom ajunge toți la unirea credinței și a cunoștinței Fiului lui Dumnezeu, la starea de om mare, la înălțimea staturii plinătății lui Hristos” (Efeseni 4:13). În slujirea noastră, trebuie să luăm ca exemplu stilul lui Isus de conducere: Isus a venit ca să slujească și nu ca să fie slujit (Matei 20:25-28), iar noi trebuie să procedăm la fel.

În societatea actuală, oamenii vor să fie independenți și să nu dea socoteală nimănui. Pavel ne amintește că noi, creștinii, nu trăim pentru noi înșine, ci formăm o biserică ai cărei lideri au menirea de a ne încuraja în umblarea noastră pe calea credinței. Cu toții facem parte din trupul lui Hristos.

Care sunt darurile tale spirituale și ce faci pentru a susține prin ele unitatea bisericii tale locale?

Joi, 25 octombrie – Relațiile interumane în Hristos

Creștinismul este o religie relațională: el privește relația cu Dumnezeu și relația cu semenii. Este inutil să pretindem că avem o relație profundă cu Dumnezeu atât timp cât ea nu ne influențează cu nimic relația cu ceilalți oameni. Creștinismul nu este o religie individualistă. Principiile unității prezentate de Pavel în Epistola către efeseni pot fi aplicate și la relația noastră cu alții.

6. Cum leagă Pavel unitatea de supunere? Efeseni 5:19-21

Îndemnul lui Pavel de a ne supune unii altora se leagă de îndemnul celălalt de a fi „plini de Duh”. O dovadă a faptului că suntem plini de Duh este supunerea reciprocă. Supunerea aceasta se referă la atitudinea adecvată de smerenie și de considerație față de alții. În general, nu este o calitate înăscută, ci este rodul locuirii Duhului în inimă. Este darul Duhului Sfânt care ne unește în Hristos. Din această perspectivă, supunerea dovedește că îl respectăm pe Hristos și jertfa Lui.

7. Ce efecte are supunerea reciprocă asupra relațiilor cu cei din familie și cu cei de la locul de muncă? Efeseni 5:22,25; Efeseni 6:1,4-9

Unitatea bisericii depinde într-o anumită măsură de unitatea familiei. Pavel a subliniat că relația dintre soț și soție ar trebui să reflecte dragostea lui Hristos față de biserică, dragostea Sa dispusă la sacrificiu. Respectul este necesar în relația dintre soții creștini, în relația dintre membrii bisericii, dar și în relația dintre copii și părinți și dintre angajați și angajatori (robi și stăpâni). În familiile și în bisericile noastre ar trebui să domnească armonia și pacea.

Ce principii din pasajele studiate astăzi te pot ajuta să-ți dai seama cum să te porți față de un membru al familiei sau față de un coleg de serviciu?

Vineri, 26 octombrie – Un gând de încheiere

„Hristos nu a recunoscut nicio deosebire de naționalitate, de rang sau de crez. Cărturarii și fariseii doreau să facă un avantaj local și național din toate darurile cerului și să excludă restul familiei lui Dumnezeu din această lume. Dar Hristos a venit să dărâme orice zid de despărțire. A venit să arate că darul îndurării și al

dragostei Sale este la fel de neîngrădit ca aerul, ca lumina sau ca stropii de ploaie care înviorează pământul.

Viața lui Hristos a adus la existență o religie în care nu există caste, o religie în care iudei și neamuri, liberi și robi sunt legați în aceeași frăție, egali înaintea lui Dumnezeu. Nicio problemă de politică nu l-a influențat acțiunile. Nu a făcut nicio deosebire între vecini și străini, între prieteni și dușmani. Ceea ce-l mișca inima era un suflet însetat după apa vieții.” - Ellen G. White, *Mărturii*, vol. 9, ed. 2010, p.142

Pentru studiu suplimentar: *Mărturii*, vol. 9, cap. „Spiritul unității”.

BIBLIA ȘI CARTEA ISTORIA MÂNTUIRII – STUDIU LA RÂND

Biblia: Apocalipsa 22-Geneza 6

1. Care vor fi urmările pentru cei care adaugă sau scot ceva din prorociile din cartea Apocalipsa?
2. În ce țară se găsea bedelion?
3. În ce condiții „pândește păcatul la ușă”?
4. Ce fel de bucate i-a spus Domnul lui Noe să ia ca merinde?

Istoria mântuirii, capitolul 35

5. De ce anume depinde prosperitatea cauzei (lui Dumnezeu)?